

1984/85:85

Tisdagen den 19 februari

Kl. 15.00

1 § Kompletteringsval till utskott

Anf. 1 TALMANNEN:

Socialdemokratiska riksdagsgruppen har som suppleant i bostadsutskottet efter Eric Jönsson anmält Nina Jarlbäck.

Talmannen förklarade vald till

suppleant i bostadsutskottet

Nina Jarlbäck (s)

2 § Justerades protokollet för den 11 innevarande månad.

3 § Svar på fråga 1984/85:382 om förkortad handläggningstid för asylärenden

Anf. 2 Statsrådet ANITA GRADIN:

Herr talman! Lars-Erik Lövdén har frågat mig om regeringen är beredd att ta initiativ till placering av personal från invandrarverket i Malmö och Trelleborg och vilka övriga åtgärder regeringen är beredd att vidta för att förkorta handläggningstiderna i asylärenden. Frågan har ställts mot bakgrund av att det stora antalet asylsökande till Sverige har medfört en ökad arbetsbelastning hos bl. a. polismyndigheterna i Malmö och Trelleborg samt hos statens invandrarverk.

Långa handläggningstider i utlänningsärenden har under flera år utgjort ett problem. Stora ansträngningar har därför gjorts för att förkorta dessa, och påtagliga resultat har också åstadkommit under de senaste åren.

Statens invandrarverk har under innevarande budgetår fått en förstärkning av resurserna för tillståndsgivningen med 1 milj. kr., och i årets budgetproposition har föreslagits en förstärkning med tre tjänster och ett undantag för tillståndsgivningen från den generella tvåprocentiga neddrag-

*Om förkortad
handläggningstid
för asylärenden*

ningen av myndigheternas anslag. Tillfälliga förstärkningar har även tillförts arbetsmarknadsdepartementets utlänningsenhet.

En förutsättning för att invandrarverket skall kunna fatta beslut i ett asylärende är att en utredning först har gjorts av en polismyndighet. Från den 1 januari i år har nya polistjänster inrättats i Flen, dit en av invandrarverkets nya utredningsförläggningar har förlagts. Trots detta har den senaste tidens inströmning av asylsökande resulterat i långa handläggningstider i vissa polisdistrikt och därmed förlängda handläggningstider i asylärendena. Detta bör man kunna komma till rätta med genom tillfälliga omfördelningar av polisens resurser. Jag har i denna fråga samrått med statsrådet Wickbom, som vid kontakt med rikspolisstyrelsen har erfarit att överläggningar skall hållas i frågan med de berörda polismyndigheterna. Enligt min bedömning bör omfördelningar inom polisen för närvarande ge snabbare effekt på handläggningstidernas längd än en placering av personal från invandrarverket i Malmö och Trelleborg.

Regeringen följer utvecklingen uppmärksamt och kommer att ta till vara varje möjlighet att åstadkomma korta handläggningstider. Jag vill i detta sammanhang också erinra om att den pågående polisreformen ökar möjligheterna för polisen att i framtiden omfördela resurser till särskilt belastade verksamhetsgrenar.

Anf. 3 NILS SVENSSON (s):

Herr talman! Lars-Erik Lövdén är på grund av sjukdom förhindrad att närvara. Han har bett mig att ta emot svaret, som jag ber att få tacka statsrådet för. Det var ett positivt svar.

Den stora tillströmningen av asylsökande till Sverige för närvarande har medfört en kraftigt ökad arbetsbelastning hos bl. a. polis och invandrarverket. Särskilt stora är problemen i Malmö och Trelleborg till följd av de stora grupper av asylsökande som nu anländer. Det är naturligtvis angeläget att åtgärder sätts in för att minska trycket av den här spontaninvandringen av personer som begär asyl för att få stanna i Sverige. Sådana åtgärder skulle generellt också medföra fördelar för de personer som begär asyl och som har verkliga skäl att få det.

Det är mycket positivt att regeringen i dagarna gjort en mycket stark markering gentemot Östtysklands regering när det gäller den omfattande transittrafiken av asylsökande som går via Östtyskland.

En omständighet som är besvärande när det gäller asylsökande är den långa tid som det tar att utreda ärendena – först en tid hos utlänningspolisen, och sedan tillkommer den tid det tar invandrarverket, eller i sista hand regeringen, att avgöra ärendena. Denna långa utredningstid är negativ för alla parter – stat och kommun drabbas av stora kostnader för de asylsökandes försörjning, och för de asylsökande själva måste det naturligtvis vara mycket psykiskt påfrestande att under så lång tid sväva i ovisshet om de skall få flyktingstatus eller inte. Om den asylsökande sedan inte får flyktingstatus blir utvisningsproceduren, när så pass lång tid förflutit för utredning och överklagande, mer smärtsam än som kanske varit nödvändigt.

---

*Om Mittnorden-
flyget*

Det är givetvis angeläget, på den punkten är statsrådet och vi överens, både för samhället och för de asylsökande att man kan korta ner handläggningstiderna och därmed också väntetiderna.

Nu har besked lämnats om åtgärder som har vidtagits för att komma till rätta med de här problemen, och de beskeden är att hälsa med allra största tillfredsställelse. Att omfördelningar inom polisen f. n. ger en bättre effekt när det gäller handläggningstidernas längd än insättande av personal från invandrarverket i Malmö och Trelleborg är en bedömning som vi har anledning att sätta vår tilltro till.

Med de besked som har lämnats som svar på frågorna kan man förvänta sig att situationen kommer att påtagligt förbättras.

Överläggningen var härmed avslutad.

4 § Svar på fråga 1984/85:387 om Mittnorden-flyget

Anf. 4 Kommunikationsminister CURT BOSTRÖM:

Herr talman! Marianne Stålberg har mot bakgrund av att norska myndigheter inte vill stödja Mittnorden-flyget på samma sätt som luftfartsverket i Sverige frågat mig hur jag tänker påverka frågan så att Mittnorden-flyget inte riskerar att läggas ned.

Sedan ett antal år har Mittnorden-förbindelsen trafikerats av SAS genom inchartring av det norska företaget A/S Norwing. Av kommersiella skäl har trafiken erhållit nedsättning av de svenska statliga luftfartsavgifterna. Motsvarande rabatter har skett från norsk sida.

Fr. o. m. den 1 april upphör SAS med trafiken. A/S Norwing har sökt egen koncession på sträckan under förutsättning att nedsättning kan göras av flygplatsavgifterna.

Luftfartsverket har inom ramen för den nya tvådelade tariffen erbjudit Norwing en taxa som ligger i nivå med vad man tidigare betalade.

Det norska samferdselsdepartementet beslutade den 7 februari 1985 att rabattera vissa avgifter för Mittnorden-trafiken med 50 %.

Anf. 5 MARIANNE STÅLBERG (s):

Herr talman! Jag tackar kommunikationsministern för svaret. En Mittnorden-kommitté bildades 1979 och omfattar Sör- och Nord-Trøndelags fylken i Norge, Jämtlands och Västernorrlands län i Sverige och Vasa och mellersta Finlands län i Finland. Mittnorden är i dag en väletablerad samarbetsregion som anses som en av de livaktigaste i det nordiska samarbetet. Den åtnjuter också ett hyggligt stöd från Nordiska ministerrådet. Mittnorden arbetar bl. a. med utveckling av handels- och näringsutbyte mellan företag genom bl. a. egna handelskontor, branschträffar, exportsamarbete, m. m. Kommittén har sedan den bildades fäst särskild vikt vid att utveckla kommunikationerna i regionen, eftersom man ansett dem som helt avgörande för om samarbetet över huvud taget skall kunna utvecklas.

*Om meritvärdet av
forskarutbildning
för sökande till statlig tjänst*

På initiativ av Mittnorden-kommittén och med ekonomiska garantier från de berörda fylkena och länen i Norge och i Sverige startade i april 1980 Mittnorden-flyget – Trondheim–Östersund–Sundsvall. Finnair driver flyglinje Sundsvall–Vasa. Fylkena och länen har i fyra år garanterat SAS underskottstäckning med upp till 900 000 kr. per år. Det har man ansett angeläget eftersom flyglinjen är helt grundläggande för samarbetet. Inriktningen har hela tiden varit att stå för upparbetandet av flyglinjen för att den så småningom skall kunna bedrivas på vanlig kommersiell basis. Och därför har nu överenskommelse träffats med SAS om att bolaget avstår från koncessionen och låter nuvarande operatör på linjen, det norska flygbolaget Norwing, driva linjen i egen regi. Detta har Norwing åtagit sig på två villkor, nämligen dels att norska och svenska luftfartsmyndigheter ger samma rabatter på landningsavgifter som nu lämnas till SAS, dels att norska och svenska regionerna biträder med 200 000 kr. för marknadsföring av flyglinjen. Det sistnämnda av dessa villkor är uppfyllt.

Som vi nyss hörde har det svenska luftfartsverket för att hjälpa i gång flyglinjer av den här typen förklarat att man är beredd att tillämpa en taxa som ligger i nivå med vad Norwing tidigare betalade. Tyvärr kom det ett besked om att motsvarande myndighet i Norge liksom tjänstemännen på det norska samferdselsdepartementet sagt nej. Nu har emellertid samferdselsdepartementet ändrat sig och tillstyrkt, kanske inte minst beroende på förfrågningar från Sverige. Detta är synnerligen glädjande att höra, men det räcker inte med att samferdselsdepartementet har sagt ja. Det slutgiltiga avgörandet ligger ju hos det norska finansdepartementet.

På grund av frågans stora betydelse hoppas jag att kommunikationsministern även kan försöka påverka stadsrådskollegan i det norska finansdepartementet och att frågan över huvud taget följs upp från svensk sida så att Mittnorden-flyget kan fortsätta.

Överläggningen var härmed avslutad.

5 § Svar på fråga 1984/85:380 om meritvärdet av forskarutbildning för sökande till statlig tjänst

Anf. 6 Civilminister BO HOLMBERG:

Herr talman! Jörgen Ullenhag har frågat mig dels varför riksdagsbeslutet om forskarutbildningens meritvärde ännu inte åtgärdats, dels när åtgärder kommer att vidtas för att genomföra beslutet.

Av den forskningspolitiska propositionen (1983/84:107 bil. 10 s. 12, UbU 28, rskr 401) framgår att jag ansluter mig till det i betänkandet (Ds C 1983:16) Meritvärderingen vid statliga tjänstetillsättningar m. m. framförda förslaget att fullgjord forskarutbildning skall få tillgodoräknas med fyra år som förtjänst. Men det framgår också av propositionen att jag avser att återkomma till regeringen beträffande bl. a. den generella förtjänstvärde-

---

*Om meritvärdet av
forskarutbildning
för sökande till statlig tjänst*

ringen i statlig tjänst, när remissbehandlingen av betänkandet i dess helhet avslutats.

Denna ståndpunkt är naturlig, eftersom meritvärdet för forskarutbildning är en delfråga i den stora frågan om meritvärderingen för tjänster i statsförvaltningen.

Den åsyftade remissbehandlingen är genomförd, och ärendet är under slutlig beredning i regeringskansliet.

Det är min avsikt att med utgångspunkt i betänkandet och remissopinionen försöka åstadkomma samordnade riktlinjer för bl. a. förtjänstberäkningen. Det är möjligt att hela frågan om den framtida meritvärderingen kan lösas utan riksdagens medverkan. Jag avser i varje fall att redovisa frågan för riksdagen i den personalpolitiska proposition som skall läggas fram i vår.

Anf. 7 JÖRGEN ULLENHAG (fp):

Herr talman! Jag tackar civilministern för svaret på min fråga.

Det är viktigt att studenter med forskningsförsättningar skaffar sig en forskarutbildning och avlägger doktorsexamen. Det är inte bra om begåvade studenter avstår från att doktorera därför att de inte tycker att de har någon nytta eller användning av sin doktorsexamen. Det måste löna sig också att forska.

Det är rimligt att den som doktorerat för sin forskarutbildning får tillgodoräkna sig fyra år i förtjänsthänseende när han eller hon söker statlig tjänst. Det tyckte också en enig riksdag när den i juni förra året behandlade 1984 års forskningspolitiska proposition. Det slogs då fast att fullgjord forskarutbildning, dvs. avlagd doktorsexamen, skulle få tillgodoräknas som fyra år i förtjänsthänseende vid statliga tjänstetillsättningar. För de forskarstuderande var detta ett betydelsefullt beslut. Ställningstagandet var viktigt också med tanke på rekryteringen till forskarutbildning. Utsikterna för att duktiga studenter skall våga satsa på en forskarutbildning ökar naturligtvis om dessa vet att de får tillgodoräkna sig forskarutbildningen när de söker statliga tjänster.

Trots att det nu har gått över åtta månader sedan beslutet fattades här i riksdagen har ingenting hänt. Från utbildningsutskottets sida förväntade vi oss inte en sådan lång tid av handlingsförlamning. Civilministern säger i svaret att det också i propositionen angavs att man skulle avvakta remissbehandlingen av meritutredningens betänkande. Men enligt uppgifter som jag har fått i dag på förmiddagen gick remisstiden ut den 15 december 1983. I maj 1984 fattade riksdagen det beslut i vilket man i enlighet med det föredragande statsrådets förslag slog fast principen om att fyra år skulle få tillgodoräknas. Därför kvarstår den mycket viktiga frågan: När kommer, efter denna långa väntan, ett besked till de forskarstuderande i landet? När kommer riksdagsbeslutet för snart ett år sedan att få genomslag i praktiken?

Det är detta som intresserar många. Jag vill alltså ställa följdfrågan: När kan vi räkna med att det kommer att hända någonting?

Tisdagen den .
19 februari 1985

---

*Om meritvärdet av
forskarutbildning
för sökande till stat-
lig tjänst*

Anf. 8 Civilminister BO HOLMBERG:

Herr talman! Det ges ju besked i mitt svar. Regeringen kommer i samband med den personalpolitiska propositionen att redovisa sitt slutliga ställnings- tagande. Jag vill tillägga att det för dem som genomgår forskarutbildningar och för de intresserade studenterna klart framgår av propositionstexten att jag har en positiv syn på den här frågan.

Det är inte så att det inte har hänt någonting i regeringskansliet. Vi bereder nu hela frågan om meritvärdering för statlig tjänst. Jag anser att det är helt nödvändigt att göra en sådan helhetsbedömning, eftersom vi har att ta ställning till om också andra meriter skall räknas, t. ex. tjänst inom privat eller kommunal verksamhet. Därtill har vi att bereda en fråga som vi också har fått utredningsunderlag till, nämligen den principiellt mycket viktiga frågan om huruvida man skall göra en annorlunda värdering när det gäller begreppen förtjänst och skicklighet, så att man i större utsträckning skjuter fram skicklighetsbegreppet.

Mot den här bakgrunden menar jag att det är till fördel att vi får göra en samlad bedömning som omfattar all meritvärdering för statlig tjänst. Jag återkommer, som sagt, till frågan under våren.

Anf. 9 JÖRGEN ULLENHAG (fp):

Herr talman! Jag är litet förvånad över civilministerns svar på min följdfråga. Det är väl ändå så att det beslut riksdagen fattade för åtta månader sedan är kristallklart? Där slogs fast att den som genomgått forskarutbildning skulle få tillgodoräkna sig fyra år när han sökte statlig tjänst. Det är klart att alla de studerande som doktorerar under innevarande läsår undrar varför ingenting händer. När riksdagen fattade ett beslut med den här inriktningen i början av sommaren 1984 trodde de självfallet att detta skulle få ett något så när snabbt genomslag.

Sveriges förenade studentkårer, SFS, skrev för tre månader sedan till civildepartementet och påtalade detta. SFS undrade, på de 800 forskarstude- randes vägnar som under detta läsår avlägger sin doktorsexamen, varför ingenting har hänt. SFS har fortfarande inte hört någonting från civildeparte- mentet, trots att skrivelsen lämnades för tre månader sedan.

Om det vore så att riksdagsbeslutet var oklart på något sätt, då skulle jag kunna förstå att regeringen tvekar och ärendet dröjer. Men är det inte så, herr civilminister, att riksdagens beslut är helt klart?

Anf. 10 Civilminister BO HOLMBERG:

Herr talman! Jag vill mycket kortfattat säga att jag har svårt att förstå Jörgen Ullenhags argumentering. Ett förslag om meritvärderingen när det gäller forskarutbildningen är aviserat. Det jag nu säger är att den frågan bereds tillsammans med all annan meritvärdering och att det är helt nödvändigt att så sker. Frågan kommer inom kort att redovisas för riksdagen.

Anf. 11 JÖRGEN ULLENHAG (fp):

Herr talman! Om civilministern är tveksam och behöver fundera ytterligare över andra regler på det här området, då förstår jag inte varför civilministern i den forskningspolitiska propositionen lade fram förslaget om att man efter genomgången forskarutbildning skulle få tillgodoräkna sig fyra år i förtjänsthänseende. Det var ju precis vad civilministern gjorde. Utbildningsutskottet instämde i civilministerns överväganden, och riksdagen var enig om att slå fast denna princip. Sedan har det gått månad efter månad, och ingenting har hänt. Jag beklagar att civilministern inte ens i dagens debatt kan ge klarare besked än vad han gjort.

Överläggningen var härmed avslutad.

6 § Svar på fråga 1984/85:392 om tidpunkten för redovisning av begärd översyn av lagen om gravrätt

Anf. 12 Civilminister BO HOLMBERG:

Herr talman! Per-Olof Strindberg har frågat justitieministern när han räknar med att en av riksdagen begärd översyn av lagen om gravrätt skall kunna redovisas.

Arbetet inom regeringen är numera så fördelat att det är jag som skall svara på frågan.

Bakgrunden till frågan är att riksdagen med anledning av två motioner i november 1979 beslutade ge regeringen till känna att viss översyn borde ske av reglerna om gravrätt. Den begärda översynen gäller närmare bestämt frågan om anmälningförfarandet vid övergång av en gravrätt till en ny innehavare och frågan om gravplatsupplåtarens informationsskyldighet i samband med ändringar av anordningar på gravplats.

Till regeringen har det dessutom framförts andra önskemål om ändringar i begravningslagstiftningen. Bl. a. har flera kyrkogårdsförvaltningar begärt att lagstiftningsåtgärder vidtas för att avveckla sådana avtal om vård av gravplats som har träffats för all framtid. Vidare har det från olika håll uttryckts önskemål om klarare regler om vem som i egenskap av närstående till en avliden har rätt att bestämma om begravningen. Ytterligare frågor, som direkt påverkar lagstiftningen, har också aktualiserats.

Mot bakgrund av detta har regeringen bedömt det lämpligt att se över de berörda bestämmelserna i ett sammanhang. Jag tillsatte därför sommaren 1983 en arbetsgrupp inom civildepartementet med uppgift att göra en total översyn av begravningslagstiftningen. Såvitt nu kan bedömas kommer arbetet att vara slutfört under hösten 1985. Därefter följer sedvanlig remissbehandling, lagrådsgranskning och eventuellt yttrande av kyrkomötet. Det är svårt att i dag ange när något förslag kan föreläggas riksdagen. Enligt min bedömning kan det bli tidigast våren 1987.

Nr 85

Tisdagen den
19 februari 1985

---

*Om tidpunkten för
redovisning av
begärd översyn av
lagen om gravrätt*

Tisdagen den
19 februari 1985

*Om planerna på att
lägga ner Övertorneå revir*

Anf. 13 PER-OLOF STRINDBERG (m):

Herr talman! Jag ber att få tacka statsrådet för svaret på min fråga. Det är nästan litet pinsamt att det skall behöva ta så lång tid från det att en motion väckts och blivit bifallen av riksdagen till dess att man över huvud taget kan få ett besked om hur det skall gå. Jag väckte denna motion 1979 mot bakgrund av en framställan från en utlandssvensk som har en släktgrav i Östergötland. Han ringer mig två gånger om året – vid jultid och midsommartid, då han är hemma i Sverige – och frågar hur det har gått med motionen, för man skulle ju se över lagbestämmelserna. Jag säger varje år till honom: Det pågår arbete inom departementet.

Jag ställde en fråga till dåvarande justitieministern Carl Axel Petri och fick svar den 26 november 1981. Jag tyckte då att det var på tiden att det kom ett besked från departementet, och justitieministern svarade mig: Det är min förhoppning att resultatet av dessa överläggningar skall kunna redovisas under våren 1982.

Efter valet 1982 fick vi en ny justitieminister. Jag ställde då ingen fråga, men jag var på en överläggning i justitiedepartementet, och dåvarande justitieministern sade: Detta är i stort sett klart, så du kan räkna med ett besked inom den närmaste tiden. – Sedan dess har det gått åtskilligt med tid.

Nog tycker jag att man, även om det tillkommit en del frågor, från departementets sida borde införa – det framförde jag också till dåvarande statsrådet Carl Axel Petri – någon form av förfallobok, där man slog fast en rimlig tid, när man skall ge en motionär besked och meddela riksdagen resultatet av en beställd utredning.

Tycker inte statsrådet själv att det är för lång tid, om det skall ta åtta år – minst, tydligen – från det att en motion har bifallits och till dess att departementet kan lämna besked om vad riksdagsbeslutet leder till?

Överläggningen var härmed avslutad.

7 § Svar på fråga 1984/85:372 om planerna på att lägga ner Övertorneå revir

Anf. 14 Statsrådet ROINE CARLSSON:

Herr talman! Paul Lestander har frågat mig vilka åtgärder regeringen är beredd att vidta med anledning av planerna på att låta Övertorneå revir upphöra.

Domänverket tvingas minska den årliga avverkningen inom de revir som berör Övertorneå och Pajala på grund av bl. a. tidigare överavverkningar. Domänverket har därför i en utredning belyst vilka konsekvenser för bl. a. revirindelningen som den låga avverkningen i syfte att uppnå kostnadsbesparingar medför.

En indragning av Övertorneå revir kommer inte att innebära att samråds-skyldigheten med rennärings- och naturvårdsintressenter eftersätts av domänverket.

Regeringen avser inte att vidta några åtgärder med anledning av domänverkets beslut att låta Övertorneå revir upphöra.

Nr 85

Tisdagen den
19 februari 1985

Anf. 15 PAUL LESTANDER (vpk):

Herr talman! Först tackar jag Roine Carlsson för svaret. Svaret är kort och koncist: Vi ämnar inte vidta några åtgärder med anledning av revirindragningen.

Det hade varit positivt om regeringen t. ex. hade sagt att det här är ett hårt slag för Övertorneå kommun, vi kommer att starta ett särskilt intensitetsprogram på domänverkets marker för att öka sysselsättningen inom detta revir. Men tydligen har man inga planer på någonting sådant, utan man menar att det får bli som det blir, och det beklagar jag djupt.

Herr talman! Jag vill mycket starkt betona att Övertorneå kommun i många avseenden har drabbats mycket hårt dels av nedläggningar inom skinnindustrin, dels av nedläggningar inom sågverks- och trähusindustrin. Regeringen har således haft skäl att handlägga denna fråga något annorlunda.

Överläggningen var härmed avslutad.

8 § Föredrogs och hänvisades

Proposition

1984/85:121 till jordbruksutskottet

9 § Föredrogs och hänvisades

Motion

1984/85:2847 till finansutskottet

10 § Anf. 16 TALMANNEN:

På morgondagens föredragningslista upptas utrikesutskottets betänkande 6 främst bland två gånger bordlagda ärenden.

11 § Anmäldes och bordlades

Proposition

1984/85:119 Ändring i vallagen (1972:620) m. m.

---

*Om planerna på att
lägga ner Över-
torneå revir*

Tisdagen den
19 februari 1985

Meddelades att följande frågor framställdes

*Meddelande om
frågor*

den 18 februari

1984/85:422 av *Karin Ahrland* (fp) till utrikesministern om bistånd till Afghanistan:

Hundratusentals människor är på flykt inne i Afghanistan. De hotas av hungersnöd.

I november förra året förklarade utrikesministern i riksdagen att regeringen är inställd på att lämna humanitärt stöd till nödlidande afghaner i Pakistan och Afghanistan.

I februari detta år har enligt uppgift UD:s katastrofgrupp avstyrkt en ansökan från Svenska Afghanistankommittén om bidrag för att kunna lämna livsmedelshjälp i Afghanistan.

Jag vill därför fråga utrikesministern:

1. Är uppgiften riktig?
2. Står utrikesministern bakom detta beslut?
3. Hur vill regeringen bistå svältande afghaner inne i landet innan det är för sent?

1984/85:423 av *Pär Granstedt* (c) till justitieministern om förflyttning av avställd bil:

Om en avställd bil, som t. ex. är under renovering, måste förflyttas skall detta ske med fast dragstång. Detta kan i många fall vara en besvärlig och kostsam lösning och kan vara onödigt för en körklar bil med fullgoda bromsar och ljusanordningar. Om man i stället vill bogsera bilen krävs förutom en tillfällig försäkring (100:-) också att bilen skattas för den månad då bilen skall flyttas – ca 150:-. Detta förefaller vara ett exempel på ett onödigt byråkratiskt krångel.

Är regeringen beredd att vidta åtgärder för att göra det möjligt att, utan att erlagga fordonsskatt, tillfälligt bogsera avställd bil, förutsatt att säkerhetsmässiga krav är uppfyllda och försäkring tecknad?

1984/85:424 av *Pär Granstedt* (c) till justitieministern om effektivare åtgärder mot olovlig körning:

Möjligheterna att verksamt ingripa mot fall av olovlig körning är uppenbarligen otillräckliga. Eftersom polisen inte ens i extrema fall kan beslagta fordonet kan föraren fortsätta obehindrat. Märstapolisen uppger sig ha stoppat en och samma körkortslösa förare 276 gånger. Enligt uppgift förekommer det att en person som förlorat sitt körkort får igen det tidigare eftersom han ändå försätter att köra bil. Problemet lär ha utretts inom justitiedepartementet sedan 1978 utan resultat.

Avser regeringen att inom överskådlig tid lägga fram förslag till effektivare åtgärder mot olovlig körning?

den 19 februari

1984/85:425 av *Bo Södersten* (s) till utbildningsministern om skattelättnaden för vissa forskare:

Det nya dubbelbeskattningsavtal som tecknats med England tenderar att få mycket negativa effekter på det internationella utbytet av forskare och lärare. Detta beror främst på att kretsen av personer som omfattas av de skattelättnader som tillskapats i samband med det nya avtalet gjorts mycket snäv; bl. a. omfattar det inte lärare. Som exempel på negativa effekter av det nya avtalet kan nämnas att ett utbyte av lärare/forskare som i sju år funnits mellan nationalekonomiska institutionen i Lund och Strathclyde University i Glasgow nu kommer att upphöra. När ett nytt dubbelbeskattningsavtal börjar löpa från den 1 januari 1986 med USA kommer det internationella utbytet att ytterligare hindras, vilket bl. a. kommer att försvåra uppbyggnaden av dataforskningen vid Lunds tekniska högskola.

Avser utbildningsministern att vidta åtgärder så att kretsen av personer som omfattas av den nya lagen om skattelättnad för vissa forskare vidgas så att strävandena mot en internationalisering av högskolan kan fortsätta?

1984/85:426 av *Birthe Sörestedt* (s) till arbetsmarknadsministern om asbestfria material i bromsbelägg och packningar:

Enligt AFS 1983:13 är i princip all användning av asbest i arbetslivet förbjuden. Det ges dock alltså dispens från denna huvudregel. Till följd av dispenserna utsätts fortfarande ett stort antal människor i bilindustrin och vid tillverkning av bromsbelägg och packningar för asbest.

Enligt uppgift finns det i dag fullt godtagbara ersättningsmaterial men också en stor tröghet hos tillverkarna att använda dessa material för tillverkning av bromsbelägg och packningar.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga:

Vad avser arbetsmarknadsministern att göra för att påskynda användandet av asbestfria material för tillverkning av bromsbelägg och packningar?

1984/85:427 av *Birthe Sörestedt* (s) till arbetsmarknadsministern om kravet på övergång till asbestfria bromsbelägg:

Sedan den 1 juli 1982 gäller arbetsmarknadsstyrelsens nya asbestkungörelse. Enligt denna kungörelse skall godtagbara asbestfria bromsbelägg, som uppfyller de prestanda som krävs för att fordonet skall vara tygodkänt, användas när sådana finns.

Sedan den 1 maj 1984 gäller dessutom trafiksäkerhetsverkets nya Regler om undantag från registreringsbesiktningsskyldighet. Av reglernas punkt 5 framgår att man inte behöver besiktiga om fordonet om man gjort ett "utbyte

Nr 85

Tisdagen den
19 februari 1985

---

*Meddelande om
frågor*

av fordonskomponenter mot reservdelar med samma eller bättre prestanda om utbytet kan ske utan ingrepp i fordonets grundkonstruktion. I fråga om komponenter ingående i broms- eller avgasreningssystem skall dock inställelse till registreringsbesiktning ske om inte fordons- eller komponenttillverkaren visat att gällande krav är uppfyllda.”

Denna punkt 5 är oklar och har medfört tolkningssvårigheter bl. a. i vad avses med begreppet ”gällande krav” vid byte av bromsbelägg. Trafiksäkerhetsverket och arbetarskyddsstyrelsen har här vitt skilda uppfattningar.

Jag frågar därför:

Vilka åtgärder avser arbetsmarknadsministern att vidta för att eliminera tolkningstvister om denna punkt 5?

13 § Kammaren åtskildes kl. 15.28.

In fidem

SUNE K. JOHANSSON

/Solveig Gemert